

19815 *LLEI 38/2007, de 16 de novembre, per la qual es modifica el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, en matèria d'informació i consulta dels treballadors i en matèria de protecció dels treballadors assalariats en cas d'insolvència de l'empresari. («BOE» 276, de 17-11-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

L'ordenament jurídic espanyol té una normativa laboral amb una tradició i arrelament històric que n'han permès l'adaptació al llarg del temps i, fins i tot, l'anticipació respecte dels moderns marcs de relacions laborals.

En aquest context, es pot afirmar que aquesta capacitat d'anticipació s'ha posat de manifest en moltes ocasions respecte del dret comunitari en matèria social, les prescripcions del qual només han requerit petites adaptacions a l'hora d'adoptar les mesures legislatives de l'Estat espanyol per aconseguir els efectes requerits per les diferents directives de la Unió Europea.

Aquest és el cas de les dues directives comunitàries la transposició al dret intern de les quals es porta a terme amb aquesta Llei, de manera conjunta, tenint en compte la seva afectació exclusiva al text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, en el qual es condensa el conjunt de drets i obligacions, individuals i col·lectius, que ordenen les relacions laborals al nostre país.

II

Malgrat això, també és cert que cal fer-ne l'adaptació a les disposicions de la Directiva 2002/14/CE, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març de 2002, per la qual s'estableix un marc general relatiu a la informació i a la consulta dels treballadors a la Comunitat Europea, que parteix, entre d'altres, de la consideració que els drets d'informació i consulta exercits amb la suficient antelació constitueixen una condició prèvia per a l'èxit dels processos d'adaptació de les empreses a les noves condicions induïdes per la globalització de l'economia, a través del desenvolupament de nous mètodes d'organització de la feina, en el marc de l'estratègia europea per a l'ocupació basada en els conceptes d'«anticipació», «prevenció» i «ocupabilitat», intensificant el diàleg social per facilitar un canvi compatible amb la salvaguarda de l'objectiu prioritari de l'ocupació.

Precisament és aquest el primer dels dos objectes d'aquesta Llei, que aborda la modificació dels articles 4.1.g), 64 i 65 de l'Estatut dels treballadors per introduir els aspectes que estableix la dita Directiva i que no preveu la nostra regulació legal, com és el cas de la inclusió expressa del dret d'informació i consulta dels treballadors entre els seus drets bàsics; la definició d'aquests conceptes; la reformulació de la nostra legislació quant a algunes matèries objecte d'informació o de consulta, com passa amb la consulta sobre l'evolució futura de l'ocupació a

l'empresa o centre de treball i les mesures preventives en aquests aspectes; l'aclariment del contingut o maneres d'exercir aquests drets per reduir la intensa litigiositat jurisdiccional que hi ha; la remissió a la negociació col·lectiva per definir les modalitats pràctiques de la informació i la consulta, no tant en un sentit d'excepció, com de desplegament de la disposició legal i amb respecte a aquesta; i, finalment, tenint en compte el deure de sigil professional, la reformulació del seu règim jurídic incorporant la possibilitat de secret, en termes molt més precisos i desenvolupats que els actuals, inclosa la regulació dels possibles recursos administratius o judicials en matèria de sigil professional.

Tots aquests aspectes són objecte de regulació a les modificacions de l'Estatut dels treballadors que recullen els apartats u, cinc i sis de l'article únic d'aquesta Llei.

III

En segon lloc, s'efectuen les modificacions necessàries de l'article 33 de l'Estatut dels treballadors, per a la transposició de la Directiva 2002/74/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de setembre de 2002, que modifica la Directiva 80/987/CEE del Consell, sobre l'aproximació de les legislacions dels estats membres relatives a la protecció dels treballadors assalariats en cas d'insolvència de l'empresari.

La Directiva 2002/74/CE actualitza el text de la Directiva 80/987/CEE, de 20 d'octubre de 1980, amb la finalitat de millorar la protecció dels treballadors en procediments d'insolvència, tant en procediments no liquidadors com en procediments transnacionals d'insolvència, i adaptar-se així als pronunciaments del Tribunal de Justícia, a les noves realitats del mercat de treball i als canvis produïts durant els últims vint anys.

La Directiva 2002/74/CE amplia el concepte d'insolvència que dona lloc a la protecció dispensada als crèdits dels treballadors en els procediments previs a la liquidació del patrimoni adreçats a garantir el funcionament de l'empresa en una fase posterior; en aquest aspecte no hi ha diferències essencials que afectin el nostre sistema legal.

La Directiva comunitària objecte de transposició també estableix disposicions adreçades a donar cobertura a la protecció dels crèdits dels treballadors quan l'empresa que està en situació d'insolvència du a terme activitats al territori de dos o més estats membres, i estableix la institució de garantia competent en els procediments transnacionals d'insolvència.

En conseqüència, és procedent adaptar la legislació espanyola a les noves disposicions de la Directiva comunitària, introduint les modificacions oportunes per incloure l'aspecte de transnacionalitat en la protecció dels drets dels treballadors assalariats en cas d'insolvència de l'empresari amb centres de treball en diversos estats membres, i determinar la institució de garantia competent, juntament amb els mecanismes de cooperació i col·laboració necessaris per fer eficaç la protecció en aquest cas. D'aquest mecanisme de protecció s'exclouen els procediments singulars d'insolvència, però per contra afecta els procediments col·lectius regulats per la Llei concursal.

La transposició de la Directiva es fa mitjançant la introducció de dos nous apartats, 10 i 11, a l'article 33 de l'Estatut dels treballadors, regulador del Fons de Garantia Salarial, que és la institució de garantia competent per abonar els crèdits impagats dels treballadors afectats que exerceixen o hagin exercit habitualment la seva feina a Espanya, quan l'empresari incurs en un procediment concursal a causa de la seva insolvència dugui a terme activitats en dos o més estats membres de la Unió Europea. Així mateix, s'hi introdueix una disposició transitòria per preveure la protecció de les situacions transnacionals

derivades de procediments col·lectius d'insolvència posteriors al 8 d'octubre de 2005, data límit d'incorporació de la Directiva a l'ordenament jurídic espanyol.

Finalment, s'aprofita l'oportunitat de la transposició de la Directiva 2002/74/CE a l'ordenament jurídic espanyol per adequar la normativa laboral a la Llei 22/2003, de 29 de juliol, concursal, que redueix la multiplicitat de procediments concursals conduents a la declaració d'insolvència i, en conseqüència, a la intervenció del Fons de Garantia Salarial com a institució de garantia del pagament dels crèdits laborals no satisfets per l'empresa que està en dificultats econòmiques, i establir un procediment únic de concurs suficientment flexible per permetre adaptar-lo a les diferents situacions possibles.

Això requereix la modificació de l'apartat 1 de l'article 33 de l'Estatut dels treballadors, per suprimir la referència a la suspensió de pagaments, a la fallida i al concurs de creditors, i adequar la redacció al procediment de concurs.

Aquest conjunt d'adaptacions es porta a terme amb les modificacions de l'Estatut dels treballadors que s'inclouen als apartats dos, tres i quatre de l'article únic de la present Llei.

Article únic. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.*

El text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, queda modificat de la manera següent:

U. La lletra g) de l'article 4.1 queda redactada de la manera següent:

«g) Informació, consulta i participació en l'empresa.»

Dos. Es modifica el paràgraf primer de l'article 33.1, que queda redactat en els termes següents:

«1. El Fons de Garantia Salarial, organisme autònom dependent del Ministeri de Treball i Afers Socials, amb personalitat jurídica i capacitat d'obrar per al compliment dels seus fins, ha d'abonar als treballadors l'import dels salaris pendents de pagament a causa d'insolvència o concurs de l'empresari.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 10 a l'article 33, amb la redacció següent:

«10. El Fons de Garantia Salarial ha de dispensar la protecció que regula el present article en relació amb els crèdits impagats dels treballadors que exerceixen o hagin exercit habitualment la seva feina a Espanya quan pertanyin a una empresa amb activitat al territori d'almenys dos estats membres de la Unió Europea, un dels quals sigui Espanya, quan concorrin, conjuntament, les circumstàncies següents:

a) Que s'hagi sol·licitat l'obertura d'un procediment col·lectiu basat en la insolvència de l'empresari en un Estat membre diferent d'Espanya, previst per les seves disposicions legals i administratives, que impliqui el desapoderament parcial o total de l'empresari i el nomenament d'un síndic o persona que exerceixi una funció similar.

b) Que s'acrediti que l'autoritat competent, en virtut de les disposicions esmentades, ha decidit l'obertura del procediment; o bé que ha comprovat el tancament definitiu de l'empresa o el centre de treball de l'empresari, així com la insuficiència de l'actiu disponible per justificar l'obertura del procediment.

Quan, d'acord amb els termes que estableix aquest apartat, la protecció dels crèdits impagats correspongui al Fons de Garantia Salarial, aquest ha de sol·licitar informació de la institució de garantia de l'Estat membre al qual es tramiti el procediment col·lectiu d'insolvència sobre els crèdits pendents de pagament dels treballadors i sobre els satisfets per aquesta institució de garantia i li ha de demanar la col·laboració per garantir que les quantitats abonades als treballadors siguin tingudes en compte en el procediment, així com per aconseguir el reemborsament d'aquestes quantitats.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 11 a l'article 33, amb la redacció següent:

«11. En el supòsit de procediment concursal sol·licitat a Espanya en relació amb una empresa amb activitat al territori d'almenys un altre Estat membre de la Unió Europea, a més d'Espanya, el Fons de Garantia Salarial està obligat a proporcionar informació a la institució de garantia de l'Estat al territori del qual els treballadors de l'empresa en estat d'insolvència hagin exercit o exerceixin habitualment la seva feina, en particular, posant en coneixement seu els crèdits pendents de pagament dels treballadors, així com els satisfets pel mateix Fons de Garantia Salarial.

Així mateix, el Fons de Garantia Salarial ha de prestar a la institució de garantia competent la col·laboració que li sigui requerida en relació amb la seva intervenció en el procediment i amb el reemborsament de les quantitats abonades als treballadors.»

Cinc. L'article 64 queda redactat de la manera següent:

«Article 64. *Drets d'informació i consulta i competències.*

1. El comitè d'empresa té dret a ser informat i consultat per l'empresari sobre les qüestions que puguin afectar els treballadors, així com sobre la situació de l'empresa i l'evolució de l'ocupació a l'empresa, en els termes que preveu aquest article.

S'entén per informació la transmissió de dades per l'empresari al comitè d'empresa, a fi que el comitè d'empresa tingui coneixement d'una qüestió determinada i pugui examinar-la. Per consulta s'entén l'intercanvi d'opinions i l'obertura d'un diàleg entre l'empresari i el comitè d'empresa sobre una qüestió determinada, incloent-hi, si s'escau, l'emissió d'un informe previ per part d'aquest.

En la definició o aplicació dels procediments d'informació i consulta, l'empresari i el comitè d'empresa han d'actuar amb esperit de cooperació, en compliment dels seus drets i obligacions recíproques, tenint en compte tant els interessos de l'empresa com els dels treballadors.

2. El comitè d'empresa té dret a ser informat trimestralment:

a) Sobre l'evolució general del sector econòmic a què pertany l'empresa.

b) Sobre la situació econòmica de l'empresa i l'evolució recent i probable de les seves activitats, incloses les actuacions mediambientals que tinguin repercussió directa en l'ocupació, així com sobre la producció i vendes, inclòs el programa de producció.

c) Sobre les previsions de l'empresari de subscriure nous contractes, amb indicació del seu nombre i de les modalitats i tipus que es fan servir, inclo-

sos els contractes a temps parcial, la realització d'hores complementàries pels treballadors contractats a temps parcial i dels supòsits de subcontractació.

d) De les estadístiques sobre l'índex d'absentisme i les causes, els accidents de treball i malalties professionals i les seves conseqüències, els índexs de sinistralitat, els estudis periòdics o especials del medi ambient laboral i els mecanismes de prevenció que es facin servir.

3. També té dret a rebre informació, almenys anualment, relativa a l'aplicació a l'empresa del dret d'igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes, entre la qual s'han d'incloure dades sobre la proporció de dones i homes als diferents nivells professionals, així com, si s'escau, sobre les mesures que s'hagin adoptat per fomentar la igualtat entre dones i homes a l'empresa i, si s'hi ha establert un pla d'igualtat, sobre la seva aplicació.

4. El comitè d'empresa, amb la periodicitat que escaigui en cada cas, té dret a:

a) Conèixer el balanç, el compte de resultats, la memòria i, en cas que l'empresa tingui la forma de societat per accions o participacions, els altres documents que es donin a conèixer als socis, i en les mateixes condicions que als socis.

b) Conèixer els models de contracte de treball escrit que es facin servir en l'empresa i també els documents relatius a la finalització de la relació laboral.

c) Ser informat de totes les sancions imposades per faltes molt greus.

Així mateix, el comitè d'empresa té dret a rebre la còpia bàsica dels contractes i la notificació de les prorroques i de les denúncies corresponents als contractes en el termini dels deu dies següents a aquell en què tinguin lloc.

5. El comitè d'empresa té dret a ser informat i consultat sobre la situació i estructura de l'ocupació a l'empresa o al centre de treball, així com a ser informat trimestralment sobre l'evolució probable de l'ocupació, inclosa la consulta quan es prevegin canvis sobre això.

Així mateix, té dret a ser informat i consultat sobre totes les decisions de l'empresa que puguin provocar canvis rellevants quant a l'organització de la feina i als contractes de treball a l'empresa. També té dret a ser informat i consultat sobre l'adopció d'eventuals mesures preventives, especialment en cas de risc per a l'ocupació.

El comitè d'empresa té dret a emetre un informe, amb caràcter previ a l'execució per part de l'empresari de les decisions adoptades per aquest, sobre les qüestions següents:

a) Les reestructuracions de plantilla i cessaments totals o parcials, definitius o temporals, de plantilla.

b) Les reduccions de jornada.

c) El trasllat total o parcial de les instal·lacions.

d) Els processos de fusió, absorció o modificació de l'estatus jurídic de l'empresa que impliquin qualsevol incidència que pugui afectar el volum d'ocupació.

e) Els plans de formació professional a l'empresa.

f) La implantació i revisió de sistemes d'organització i control de la feina, estudis de temps, establiment de sistemes de primes i incentius i valoració de llocs de treball.

6. La informació l'ha de facilitar l'empresari al comitè d'empresa, sense perjudici del que s'hagi establert específicament en cada cas, en un moment, d'una manera i amb un contingut apropiats, que permetin als representants dels treballadors fer-ne l'examen adequat i preparar, si s'escau, la consulta i l'informe.

La consulta s'ha de dur a terme, llevat que expressament estigui establerta una altra cosa, en un moment i amb un contingut apropiats, al nivell de direcció i representació corresponent de l'empresa, i de manera que permeti els representants dels treballadors, sobre la base de la informació rebuda, reunir-se amb l'empresari, obtenir una resposta justificada al seu eventual informe i poder contrastar els seus punts de vista o opinions amb la finalitat, si s'escau, de poder arribar a un acord sobre les qüestions que indica l'apartat 4, i això sense perjudici de les facultats que es reconeixen a l'empresari sobre això en relació amb cadascuna de les qüestions esmentades. En tot cas, la consulta ha de permetre que el criteri del comitè pugui ser conegut per l'empresari a l'hora d'adoptar o d'executar les decisions.

Els informes que hagi d'emetre el comitè d'empresa s'han d'elaborar en el termini màxim de quinze dies des que hagin estat sol·licitats i remeses les informacions corresponents.

7. El comitè d'empresa també té les competències següents:

a) Exercir una tasca:

1r De vigilància en el compliment de les normes vigents en matèria laboral, de seguretat social i d'ocupació, així com de la resta dels pactes, condicions i usos d'empresa en vigor, i formular, si s'escau, les accions legals oportunes davant l'empresari i els organismes o tribunals competents.

2n De vigilància i control de les condicions de seguretat i salut en l'exercici de la feina a l'empresa, amb les particularitats que preveu sobre aquest aspecte l'article 19 d'aquesta llei.

3r De vigilància del respecte i aplicació del principi d'igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes.

b) Participar, tal com es determini per conveni col·lectiu, en la gestió d'obres socials establertes a l'empresa en benefici dels treballadors o dels seus familiars.

c) Col·laborar amb la direcció de l'empresa per aconseguir l'establiment de totes les mesures que procurin el manteniment i l'increment de la productivitat, així com la sostenibilitat ambiental de l'empresa, si així està pactat als convenis col·lectius.

d) Col·laborar amb la direcció de l'empresa a establir i posar en marxa mesures de conciliació.

e) Informar els seus representats en tots els temes i qüestions que assenyala aquest article en tot el que directament o indirectament tingui o pugui tenir repercussió en les relacions laborals.

8. El que disposa el present article s'entén sense perjudici de les disposicions específiques que preveuen altres articles d'aquesta llei o altres normes legals o reglamentàries.

9. Respectant el que estigui establert legalment o reglamentàriament, els convenis col·lectius poden establir disposicions específiques relatives al contingut i a les modalitats d'exercici dels drets d'informació i consulta que preveu aquest article, així com el nivell de representació més adequat per exercir-los.»

Sis. L'article 65 queda redactat de la manera següent:

«Article 65. *Capacitat i sigil professional.*

1. Es reconeix al comitè d'empresa, com a òrgan col·legiat, capacitat per exercir accions administratives o judicials en tot el que fa referència a l'àmbit de les seves competències, per decisió majoritària dels seus membres.

2. Els membres del comitè d'empresa i el comitè d'empresa en conjunt, així com, si s'escau, els experts que els assisteixin, han d'observar el deure de sigil respecte a la informació que, en interès legítim i objectiu de l'empresa o del centre de treball, els hagi estat expressament comunicada amb caràcter reservat.

3. En tot cas, cap tipus de document lliurat per l'empresa al comitè es pot fer servir fora de l'estricta àmbit de l'empresa ni per a fins diferents dels que en van motivar el lliurament.

El deure de sigil subsisteix fins i tot després que expiri el seu mandat i independentment del lloc en què estiguin.

4. Excepcionalment, l'empresa no està obligada a comunicar les informacions específiques relacionades amb secrets industrials, financers o comercials la divulgació de les quals, segons criteris objectius, pugui obstaculitzar el funcionament de l'empresa o del centre de treball o ocasionar greus perjudicis en la seva estabilitat econòmica.

Aquesta excepció no inclou les dades que tinguin relació amb el volum d'ocupació a l'empresa.

5. La impugnació de les decisions de l'empresa d'atribuir caràcter reservat o de no comunicar determinades informacions als representants dels treballadors s'ha de tramitar d'acord amb el procés de conflictes col·lectius que regula el capítol VIII del títol II del llibre II de la Llei de procediment laboral, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.

Així mateix, s'han de tramitar d'acord amb aquest procés els litigis relatius al compliment pels representants dels treballadors i pels experts que els assisteixin de la seva obligació de sigil.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici del que preveu el text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, per als casos de negativa injustificada de la informació a què tenen dret els representants dels treballadors.»

Disposició transitòria primera. *Règim transitori aplicable a les situacions transnacionals.*

La protecció dels treballadors en les situacions transnacionals en els termes que regulen els nous apartats 10 i 11 de l'article 33 de l'Estatut dels treballadors és aplicable a tots els procediments col·lectius basats en la insolvència d'un empresari sol·licitats a partir del 8 d'octubre de 2005.

Disposició transitòria segona. *Situacions originades abans de l'1 de setembre de 2004.*

El Fons de Garantia Salarial ha d'abonar als treballadors l'import dels salaris i indemnitzacions que els degui l'empresa, objecte de la seva acció protectora, quan l'empresa no els hagi pogut satisfer com a conseqüència de fallida, suspensió de pagaments o concurs de creditors anteriors a l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.*

«Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 48 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, queden redactats de la manera següent:

1. La competència per sancionar les infraccions en l'ordre social, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, correspon, a proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, a l'autoritat competent a nivell provincial, fins a 12.500 euros; al director general competent, fins a 62.500 euros; al ministre de Treball i Afers Socials fins a 125.000 euros, i al Consell de Ministres, a proposta del de Treball i Afers Socials, fins a 187.515 euros.

2. En l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat, les infraccions en matèria de prevenció de riscos laborals són sancionades, a proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per l'autoritat competent a nivell provincial, fins a 40.985 euros; pel director general competent, fins a 123.000 euros; pel ministre de Treball i Afers Socials, fins a 409.900 euros, i pel Consell de Ministres, a proposta del de Treball i Afers Socials, fins a 819.780 euros.

3. Les infraccions en matèria de cooperatives que tipifica aquesta Llei són sancionades, a proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per l'òrgan directiu del qual depengui el Registre de societats cooperatives, fins a 7.600 euros, i pel ministre de Treball i Afers Socials, fins a 37.920 euros i la desqualificació.»

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.*

S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 151 del text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, amb la redacció següent:

«3. Així mateix, s'ha de tramitar d'acord amb aquest procés la impugnació de les decisions de l'empresa d'atribuir caràcter reservat o de no comunicar determinades informacions als representants dels treballadors, així com els litigis relatius al compliment pels representants dels treballadors i els experts que els assisteixin de la seva obligació de sigil.

El jutge o la sala ha d'adoptar les mesures necessàries per salvaguardar el caràcter reservat o secret de la informació de què es tracti.»

Disposició final tercera. *Fonament constitucional.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.7a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en legislació laboral, sense perjudici de l'execució pels òrgans de les comunitats autònomes, i del que preveu l'article 149.1.6a de la Constitució, pel que fa al nou apartat 5 de l'article 65 de l'Estatut dels treballadors introduït per l'apartat sis de l'article únic d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorporen al dret espanyol la Directiva 2002/14/CE del Parlament Europeu i del Con-

sell, d'11 de març de 2002, per la qual s'estableix un marc general relatiu a la informació i a la consulta dels treballadors a la Comunitat Europea, i la Directiva 2002/74/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de setembre de 2002, que modifica la Directiva 80/987/CEE del Consell, sobre l'aproximació de les legislacions dels estats membres relatives a la protecció dels treballadors assalariats en cas d'insolvència de l'empresari.

Disposició final cinquena. *Desplegament reglamentari.*

S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i la facin complir.

Madrid, 16 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

19818 *CORRECCIÓ d'errors del Reial decret 47/2007, de 19 de gener, pel qual s'aprova el Procediment bàsic per a la certificació d'eficiència energètica d'edificis de nova construcció.* («BOE» 276, de 17-11-2007.)

Havent observat errors en el Reial decret 47/2007, de 19 de gener, pel qual s'aprova el Procediment bàsic per a la certificació d'eficiència energètica d'edificis de nova construcció, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 27, de 31 de gener de 2007, i en el suplement en català número 4, d'1 de febrer de 2007, se'n fan les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 634, primera columna, a l'apartat 2.2), on diu: «2) Referència al valor numèric...», ha de dir: «2) Quan s'utilitzi l'opció general, referència al valor numèric...»

A la pàgina 634, primera columna, se suprimeix la referència al número «4)», i queda sense alteració la resta del paràgraf.

A la pàgina 634, primera columna, on diu: «5) Quan s'utilitzi l'opció simplificada, s'hi ha d'incloure el text següent: "El consum..."», ha de dir: «4) Quan s'utilitzi l'opció simplificada, només s'ha d'especificar la qualificació d'eficiència energètica assignada, i s'hi ha d'incloure el text següent: "La qualificació d'eficiència energètica s'ha obtingut mitjançant el procediment simplificat recollit en el document ..... (document reconegut que correspongui)"».

A la mateixa pàgina i columna, on diu: «6)», ha de dir: «5)»; i on diu «7)», ha de dir: «6)».

19850 *ORDRE PRE/3338/2007, de 15 de novembre, per la qual es modifica l'annex I del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre, pel qual s'implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització per comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris respecte a l'ampliació de l'ús de la substància activa fostiazat.* («BOE» 277, de 19-11-2007.)

La Directiva 91/414/CEE del Consell, de 15 de juliol de 1991, relativa a la comercialització de productes fitosanitaris, inclou en el seu annex I les substàncies actives que han estat autoritzades per a la seva incorporació en els productes fitosanitaris. Aquesta Directiva s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol en virtut del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre, pel qual s'implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització per comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris. D'altra banda, a l'Ordre de 14 d'abril de 1999 s'estableix l'annex I de l'esmentat Reial decret, sota la denominació «Llista comunitària de substàncies actives», que es defineix a l'article 2.16 d'aquesta norma com la llista de les substàncies actives de productes fitosanitaris acceptades per la Comissió Europea i la incorporació de les quals s'ha de fer pública mitjançant disposicions nacionals, com a conseqüència d'altres de comunitàries.

La Directiva 2007/31/CE de la Comissió, de 31 de maig de 2007, per la qual es modifica la Directiva 91/414/CEE del Consell respecte a l'ampliació de l'ús de la substància activa fostiazat com a insecticida. Aquesta substància activa ja es va incloure a la Llista comunitària com a nematocida mitjançant la Directiva 2003/84/CE de la Comissió de 25 de setembre, transposada a l'ordenament jurídic intern mitjançant l'Ordre PRE/1393/2004, de 20 de maig, per la qual s'inclouen les substàncies actives trifloxistrobina, carfentrazona-etil, mesotrion, fenamidona, isoxaflutole, mecoprop, mecoprop-p, propiconazole, Coniothyrium minitans, molinat, tiram, ziram, flurtamona, flufenacet, iodosulfuron, dimetena-mida-p, picoxistrobina, fostiazat, siltiofam, paraquat, mesosulfuron, propoxycarbazona i zoxamida a l'annex I del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre, pel qual s'implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització per comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris.

Aquestes disposicions estableixen les condicions perquè la comercialització com a insecticida de productes fitosanitaris que continguin l'esmentada substància activa no tingui efectes nocius per a la salut humana o la salut animal ni per a les aigües subterrànies, ni tingui repercussions inacceptables per al medi ambient amb ús com a insecticida.

Aquesta Ordre incorpora a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2007/31 de la Comissió, de 31 de maig de 2007, mitjançant la modificació de la inclusió de la substància activa fostiazat a l'annex I del Reial decret 2163/1994, i es dicta d'acord amb la facultat que estableix la disposició final primera del Reial decret esmentat.

La Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària ha emès un informe preceptiu sobre aquesta disposició. Així mateix, en la seva tramitació han estat consultats les comunitats autònomes i els sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura, Pesca i Alimentació, del ministre de Sanitat i Consum i de la ministra de Medi Ambient, disposo: